

பௌத்த வாய்மைகளும் திருக்குறள் அவாஅறுத்தலும்

க. அகல்யா அ. *

அ தமிழாய்வுத்துறை, காவேரி மகளிர் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி-620018, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Truths According to Buddhism and Curbing of Desire as Explained in Thirukural

K. Agalya a, *

^a Department of Tamil, Cauvery College for Women, Tiruchirappalli-620018, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sandhya.akalya@gmail.com

Received: 04-11-2020
Revised: 19-06-2021
Accepted: 23-06-2021
Published: 24-06-2021

ABSTRACT

Thirukkural is believed to have been written in the 1, 2nd century AD. The period when bhuddhism flourished. Foremost among the text of justice is the screw cap. Various virtues of Buddhism can be found in Thirukkural. Mourning is said to be the foremost of the Buddhist rites. The first truth is that wordly life is full of sorrow. Thus, the desire that led to patriarcy is fae from essential to human life. The desire for human beings will continue to grow. The mental state of not having enough. The Emphasis is on renonuncing desire to make human life superior. The purpose of this study is to examine the messages that thirukural talks about such Buddhist sleep.

Keywords: Thirukkural, Bhuddhism, Human life, Thiruvalluvar

முன்னுரை

பௌத்த மதம் தழைத்தோங்கி இருந்த காலமான கி.பி.1,2 ம் நூற்றாண்டுகளில் திருக்குறள் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. பௌத்த அறங்கள் பலவற்றையும் திருக்குறளில் காணமுடிகின்றது. தமிழ் அற இலக்கியங்களில் திருக்குறளும் பௌத்த மெய்யியலில் தம்மபதமும் தீகநிகாயமும் முதன்மையாக வைத்துப் போற்றப்படுபவை. பௌத்த மெய்யியல் கருத்துக்களாக இருந்தாலும் கூட சமயச் சார்பு இன்றியும் குறிப்பிட்ட ஒரு இன மக்களுக்கு மட்டும் இன்றி பொதுவாக மாணுட சமுதாயத்திற்கான கருத்துக்களை எடுத்தியம்புவதாக அமைந்துள்ளது. அவ்வாறான கருத்துக்கள் திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ளதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

பௌத்த தருமம் கூறும் நான்கு வாய்மைகள்

உலக வாழ்வின் அனைத்து மகிழ்வுகளையும் பெற்றிருந்த புத்தர் மனநிறைவு அடையாது இருந்தார். மனநிறைவைத் தேடி பல்வேறு துறவிகள், மெய்யியல் அறிஞர்களிடம் சென்று தவ, தியான, விரத முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு அதில் தோல்வியை அடைந்தார். பின் போதி மரத்தின் அடியில் தியானம் செய்யத் தொடங்கினார். அத்தியானத்தின் இறுதியில் தான் தேடிய வினாக்களுக்கு விடையைக் கண்டறிந்தார். தான் கண்டறிந்த விடைகளை நான்கு வாய்மைகளாகப் பிரித்தார். இவற்றை, நான்கு உண்மைகள், நான்கு சத்தியங்கள் எனப் பலவாறு பௌத்த மதம் குறிப்பிடுகின்றது. பௌத்த

மெய்யியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகவும், அடிக் கட்டுமானமாகவும் குறிக்கப்படுபவை இந்த நான்கு வாய்மைகள் ஆகும்.

1.துக்கம் 2. துக்க காரணம் 3. துக்க நிவாரணம் 4. துக்க நிவாரண மார்க்கம் என்பதே ஆகும்.

இதனை, தீகநிகாயத்தில் “பிக்குமார்களே, உன்னத உண்மையாகிய துக்கம் என்பது என்ன? பிறப்பு, துக்கம், முதுமை, துக்கம், பிணி துக்கம், மரணம், துக்கம், சோகம், புலம்பல் (பரிதவித்தல்) வலி, (வேதனை) மனச்சோர்வு (கவலை) துயரம் - இவை துக்கம்” (தீகநிகாயம்.ப.285) காணமுடிகின்றது.

மணிமேகலையில் துக்கம்

உலக வாழ்வே துன்பம் நிறைந்தது என்பது முதலாவது உண்மையாய் கூறப்படுகிறது. பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு ஆகிய அனைத்தும் துன்பம் நிறைந்தது.

“பிறந்தோர் உறுவது பெருகிய துன்பம்

பிறவார் உறுவது பெரும் பேரின்பம்

பற்றின் வருவது முன்னது, பின்னது

அற்றோர் உறுவது” (மணி.2ம் காதை 64-7)

என்ற அடிகளும்,

“துன்பம் தோற்றம் பற்றே காரணம்

இன்பம் வீடே பற்றிலி காரணம்

ஒன்றிய உரையே வாய்மை நான்காவது” (மணி.30ம் காதை)

என்று மணிமேகலை பௌத்த வாய்மைகளைக் கூறுகிறது. துக்கம் எது என்பதனை அறிந்து, அதை நீக்க வேண்டும், துக்கம் நீக்குவதற்கான வழிகளையும் அறிந்து செயல்படுவதே நான்கு வாய்மைகளாகும். (Swaminatha Iyer, 2008).

“இந்நான்கு வாய்மைகளின் விளக்கங்களைத் தீகநிகாயம் மகாசதி பட்டன சத்தம் (பக் 290 - 315) மஜ்ஜிம நிகாயம் சச்சிவிவாங்க சத்தம் (பக்248 - 252) சமயுத்தம் (பக் 414 - 418) ஆகிய பாடப் பகுதிகள் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன” என்று திகநிகாயம் கூறுவனவற்றைக் கூறுகிறார் (Kandasamy, 1977).

பௌத்த மெய்யியல்

பௌத்த மெய்யியலில் முதன்மையாக இடம் பெற்றிருப்பது துக்கமே. இதைப் பாலிமொழியில் ‘ளரமமாய’ என்றும், வடமொழியில் ‘ளராமாய’ என்றும் வழங்குகின்றனர். துன்பத்தின் இருப்பு எந்தெந்த வடிவம் வகைகளில் இருக்கிறதென்பதை ஆய்வதே முதல் வாய்மையாகக் கருதப்படுகிறது. இதனைக் குறித்து புத்தர், “தாங்கள் என்னுடைய தம்மத்தை நம்பிக்கையூட்டா துன்பியல் கொள்கை என அழைக்கக் கூடும் அது துன்பத்தின் இருப்பில் கவனம் கொள்ளுமாறு மனித குலத்தை அழைக்கின்றதென்பதால் என் தம்மத்தைப் பற்றிய அத்தகைய கருத்து தவறானதென நான் உமக்குத் தெரிவிக்கிறேன். என் தம்மம் துன்பத்தின் இருப்பை ஒப்புக் கொள்கின்றதென்பதில் எந்த ஐயமுமில்லை. ஆனால், அதே அளவில் துன்பத்தை நீக்குதல் பற்றியும் அது முக்கியத்துவமளிக்கிறது என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம்” என்கிறார் (Ambedkar, 1994).

புத்தரின் போதனைகள் துக்கம் குறித்து கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. ஆனால், அத்துன்பத்தைக் போக்கும் வழிகளையும் முதன்முதலாக கூறியவர் புத்தரே. இவ்வாறான துக்கம் குறித்து வள்ளுவரும் தன் நூலில் கூறியுள்ளார். ஆசையே துன்பத்திற்குக் காரணம். ஆசையை வாழ்வில் இருந்து நீக்க வேண்டும் என்பதனை, “அவாஅறுத்தல்” எனும் அதிகாரத்தின் வழி கூறுகிறார்.

துன்பத்திற்கான காரணம்

துக்கம் உண்டாவதற்கான காரணமாக தீகநிகாயம்,

“பிக்குமார்களே! இரண்டாவது உன்னத வாய்மையாகிய துக்கம் விளைவதன் காரணம் என்ன? மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து எழும் பெரும் வேட்கைகளே துக்கம் உண்டாவதற்கான காரணம். புலனின் பங்களினிடனித்தில் கொள்ளும் பெரும் வேட்கை இன்பத்தையும் காம சுகத்தையும் நாடி இங்கும்அங்கும் அலைகின்றது. இது காம வேட்கை (காம தன்ஹா). மற்றும் வாழ்வின்பால் கொள்ளும் காம உலகத்திலும் நுண்ணுறிவு தேவ உலகங்களிலும் அருவ பிரம்மா உலகங்களிலும் பிறவி கொள்ள வேண்டும் என்ற பெரும் வேட்கை, அது பவதன்ஹா. துன்பம் தருபவற்றை அழிக்க வேண்டும் என்ற அழிவு வெறி(விபதன்ஹா). இந்த மூன்று வேட்கைகளும் துக்கத்தை விளைவிக்கும் காரணங்கள்” (தீகநிகாயம்.ப.288)

வள்ளுவர், உலகில் உயிர்கள் தோன்றுவதற்கான காரணமே ஆசை தான் என்பதனை,

“அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்

தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து” (குறள்.37: 1)

மனிதனின் ஆசையே துன்பத்திற்குக் காரணம் (Parimelalhagar, 2004). ஆதலால், ஆசையை துறந்தாலே மனமும் வாழ்வும் அமைதி நிலைக்கு வரும். மனிதர்கள் வாழ்வில் அமைதி வேண்டும் என்று துறவு மேற்கொண்டு செல்கின்றனர். ஆனால், உண்மையான துறவு என்பது ஆசையைத் துறப்பதே என வள்ளுவரும்,

“அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றார் மற்றையார்

அற்றாக அற்றது இலர்” (குறள்.37:5)

சூறுகின்றார் (Parimelalhagar, 2004).

துன்பம் எழுவதற்கான காரணம்

துக்கம் எழுவதற்கான காரணமாக தீகநிகாயம்,

“இரண்டாவது உன்னத உண்மையாகிய துக்கத்தின் காரணம் உள்நோக்குத் தியானத்தில் உள்ளார உணரப்படுகின்றது. பெரும் வேட்கைகளும் பற்றுதல்களும், அவற்றால் தூண்டப்பட்டுச் செய்யும் செயல்களும், அவ்வினை பவன்களுமே துக்கத்திற்குக் காரணம் என்று போதனைகளின் மூலம் அறிவது கேள்வி ஞானம். அந்தக் கேள்வி ஞானம் இங்கு ஆழமாகச் சிந்திக்கப்பட்டு மனத்தில் உள்வாங்கப்படுகின்றது;” (தீகநிகாயம்.ப.289) என்கிறது.

வாழ்வில் அனைத்தையும் துறந்து ஆசையைத் துறக்காத நிலை துறவு கிடையாது. இயல்பு வாழ்க்கையில் வாழும் போது ஆசையைத் துறத்தலே சிறந்த துறவு என்கிறார். மனித மனம் கொள்ளும் ஆசை என்பது என்றும் நிறைவடையாதது. மனித மனம் கொள்ளும் பற்றானது அதிகரிக்குமே அன்றி ‘போதும்’ எனும் மனநிலை வராது. ஒன்று மற்றொன்று என பற்றானது பெருகிக் கொண்டே போகும். புற்றின் காரணமாக, பற்றை அடைய வேண்டும் என்ற ஆசையினால் பல பாவங்களையும் செய்ய முயல்கின்றனர். ஆனால், ஆசையை ஒழித்து விட்ட வாழ்வில் தீராத இன்பம் கிடைக்கும் என்பதனை,

“ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே

பேரா இயற்கை தரும்” (குறள்.37:10)

குறளடிகள் வலியுறுத்துகின்றன (Parimelalhagar, 2004).

துக்க ஒழிப்பு

துக்க ஒழிப்பு குறித்து தீகநிகாயம், “மூன்றாவது துக்க ஒழிப்பு என்பது என்ன? அந்தப் பெரும் வேட்கை தேய்ந்து மறைவது துக்க நீக்கம். அந்தப் பெரும் வேட்கையை விட்டு ஒழிப்பது துக்க நீக்கம். இதுவே துக்கத்திலிருந்து பரிபூரணமாகவும் நிரந்தரமாகவும் விடுதலை பெறுவதாகும். துக்கத்திற்கு இங்கு இடம் இல்லை. ஆனால், பிக்குமார்களே! ஆற்றப் பெரும் வேட்கை எங்கே வேருடன் பறித்தெடுக்கப்படுகின்றது, எங்கே அணைக்கப்படுகின்றது. உடல் உருவம் மற்றும் மனம் ஆகிய தொகுப்புகளான இந்த உலகில் எங்கு கவர்ச்சிகரமானதாகவும் இன்பம் ஊட்டுவதாகவும் ஏதாவது ஒரு பொருள் உள்ளதோ, எங்கு இந்தப் பெரும் வேட்கை ஊன்றித் தளைப்பதாக உள்ளதோ, இங்கேயே இந்தப் பெரும் வேட்கை வேரோடு பறித்தெறியப்படுகின்றது. வேட்கை அணைக்கப்படுகின்றது;” (தீகநிகாயம்.ப.290) என்கிறது.

மனிதனுக்கு சிறுவயது முதலே அறம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. வாழ்வில் அறம் மிகவும் இன்றியமையாதது. மனிதனை மனிதனாக வாழச் செய்வது அறமே. அவ்வாறான அறத்திற்கு மாறாக நடக்கத் தூண்டுவதும் ஆசையே. ஆதலால், பௌத்த மெய்யியல் மனிதன் ஆசையை விட வேண்டும் என்கிறது.

“இன்பம் இடையறா தீண்டும் அவாவென்னும்

துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்” (குறள்.37:9)

என்று துன்பங்களில் எல்லாம் கொடிய துன்பமான ஆசையை விட்டுவிட்டால் உலகியல் வாழ்வில் இடைவிடாத இன்பங்கள் பெற்று வாழ முடியும் என்று வள்ளுவரும் கூறுகின்றார் (Parimelalhagar, 2004).

துக்க ஒழிப்பு மார்க்கம்

துக்க ஒழிப்பு மார்க்கம் குறித்து தீகநிகாயம், “ஓ பிக்குமார்களே! துக்க ஒழிப்பு மார்க்கம் என்கிற உன்னத வாய்மை என்ன? அதுவே உன்னத எண்வழிப்பாதை, நல்லறிவு, நல்லெண்ணம், நற்பேச்சு, நற்செயல், நற்தொழில், நன்முயற்சி, நல் மனவிழிப்புணர்வு, நற்சமாதி” (தீகநிகாயம்.ப.291) என்கிறது

ஆசையிலிருந்து துன்பம் உண்டாகிறது. ஆசையிலிருந்து நீங்கினவர்க்குத் துன்பம் என்பதே விளையாது என்பதனை வள்ளுவரும்,

“அவா இல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம் அஃதுண்டேல்

துவாஅது மேன் மேல் வரும்” (குறள்.37: 8)

என்கின்றார் (Parimelalhagar, 2004). ஆசைப்படாமையே மனத்தூய்மை ஆகும். அது மெய்யுணர்வால் உண்டாவது என்பதனை,

“தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை மற்றது

வா அய்மை வேண்ட வரும்.” (குறள்.37: 4)

வள்ளுவரும் உரைக்கின்றார். குறள்கள் வழியாக பௌத்த மெய்யியல் கொள்கையின் அடிப்படையை வள்ளுவம் கூறுவதனைக் காணமுடிகின்றது.

முடிவுரை

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு தோன்றிய காலம் மக்களின் சமூக வாழ்வியல் அறநெறியை வளப்படுத்துவதனை முதன்மையாகக் கொண்டு இருந்தது. தமிழ் அற இலக்கியங்கள் சமூக அறிவுறுத்தல் நிலையில் இயற்றப்பட்டது. இச்செயலையே பௌத்த மதமும் மேற்கொண்டுள்ளது. பௌத்த அறக்கருத்துக்களை வாய்மைகள், பன்னிரு நிதானங்கள் என வகைப்படுத்தலாம். அவற்றின்

பெரும்பாலான கருத்துக்களை நாம் திருக்குறளில் காணமுடிகின்றது. சமுதாயத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த விளைந்த பௌத்த மத அறக்கருத்துக்கள் தமிழ் அற இலக்கியங்களிலும் நிலைபெற்றுக் காணப்படுகின்றன. இன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் பௌத்த மதம் தேய்ந்து காணப்பட்டாலும் அவற்றின் அறக்கருத்துக்கள் திருக்குறள் வாயிலாக மதம், நாடு, கடந்து உலக மக்களிடம் சென்று அடைகின்ற வாய்ப்பினை வள்ளுவர் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார். மதம் என்னும் நிலையில் பௌத்தம் அழிந்தாலும் அதன் அறக்கருத்துக்கள் மக்களிடம் நிலைபெற்றுக் காணப்படுகின்றன.

References

- Ambedkar B. R., (1994) Putharum Avar Thammamum, 1st edition, Tamilakka nool Veliyeettagam, Chennai, India.
- Kandasamy S. N., (1977) Boudham, University of Madras, Chennai, India.
- Parimelalhagar, (2004) Thirukkural Parmelazhagar Urai, 5th Edision, Saratha Pathippagam, Chennai, India.
- Swaminatha Iyer U. Ve., (2008) Manimekalai U. Ve. Sa., Urai, 8th edition, Swaminatha Iyer U. Ve., Library, Chennai.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License